

Miloš Jakovljević

KRUG

Mesec je večeras crvene boje,
Velik i savršeno pravilan krug,
Sa njega kaplje krv pravo na tlo,
Po kome se odmah potom slika,
Mračan i trnovit put,
Kojim hodaju ljudi,
Osušenih lica i podbulih očiju...
Oni koji su spremni,
Da se sretnu sa Njom...
Onom koja će doći,
Da ih u zlato pretvori
I potom majčinski proguta...

DAH

Hladnoćom daha,
Smrzava tlo natopljeno toplim
Kišama...
Ono koje uskoro –
Led,
Slama se pod njegovom težinom...
Kao voda,
Proliva se kroz tvrdu koru,
Hladeći svoj put,
Ka jezgru Zemlje...
Uskoro, ono će se smrskati,
Kao velika snežna grudva,
U njegovim ustima,
Prostranim poput neba...
Negde pred kraj Jula.
Negde pred sam kraj.

NARCIS

Kada je bio samo dečak,
Smejao se svakom zalasku Sunca...
Mislio je...
Vratiće se ono brzo...
Samo je otišlo da ispruži zrake,
Na drugoj strani sveta,
Gde ga ja ne vidim...